

Bedkommende skal have Kundskab om Ilden; derimod kan der vel egentlig ikke siges Noget. Smidertid synes det dog, at det burde være tilstrækkeligt, at der var tilveiebragt juridisk Formodning for, at han har havt Kundskab om Ildbranden, men saaledes som Bestemmelserne er affattet, kan jeg ikke see Andet, end at der, for at han kan straffes, maa være tilveiebragt fuldstændigt juridisk Bevis for, at han har havt Kundskab om Ilden. Om man nu banker aldrig saa stærkt paa en Mand's Port, og han seer Luen skinne ind i sin Stue, saa vil han kunne blive liggende rolig i sin Seng og undskyldes sig med, at han sov. Der er altsaa meget saa Tilfælde, hvor disse Straffebestemmelser vilde kunne komme til Anvendelse. Siden jeg har talt om § 61, skal jeg bemærke, at jeg troer, at de Ord: „Beboerne af de nærmest omliggende Steder“ helst burde været udeladte; thi saa kunde de dog idetmindste ikke benyttes til at lægge en urigtig Fortolkning ind i § 49, men jeg troer, at de ogsaa uden Hensyn dertil helst burde have været udeladte; thi det at holde Forhør over Beboerne af de nærmest omliggende Steder kan ikke gjøre nogen Nytte, uden forsaavidt disse Beboere kunne formodes at vide Noget om Ildens Opkomst, og at alle Saadanne skulle afhøres, staaer i den følgende Deel af Paragraphen. Hvad angaaer Vandtilførselen, som jo er overordentlig vigtig, da er der foreskrevet Noget derom i § 55, men dette gjælder kun, hvor der gives offentlige Sprøiter, og der vil altsaa være store Strækninger, for hvilke der ikke vil være nogen Bestemmelse i saa Henseende. Jeg troer, at disse saa Bemærkninger ville kunne tjene til at vise, at der er adskillige Ting at tage under nøiere Overveelse, inden vi vedtage Loven. Der foreligger desuden et Regjeringsudkast, som næsten slet ikke har været under Omhandling, og jeg mener, at dette Regjeringsudkast i Forbindelse med nærværende Lovudkast vil kunne danne et meget godt Materiale til at udarbejde en Lov angaaende denne Gjenstand, og det er det, jeg skal ønske, maatte blive Tilfældet.

Dam: Der findes Noget ved det Lovudkast, som her foreligger, hvorfor jeg troer, at

vi maae være den høitagtede Minister, der har forelagt det, Erkjendtlighed skyldige; men det er rigtignok kun en Formsag, og jeg skal derfor ikke lægge betydelig Vægt derpaa, skjøndt det maaskee heller ikke bør være ganske uden Vægt. Det er aabenbart, at det foreliggende Lovudkast tilsigter, blandt Andet ved sin Form, at samle og at bringe under Harmoni til Et flere hidtil gjældende, spredte Lovstykker, idet det tildeels optager saadanne ældre Lovgivningsbestemmelser, forsaavidt de kunne ansees for at være hensigtsmæssige og tidssvarende, og deels ophæver dem. Det er dette samlede Overblik over de paagjældende Forhold og de dertil svarende Forholdsregler, som jeg troer meest anbefale det foreliggende Lovudkast, og jeg troer, at man ikke bør undlade at henvise hertil og lægge Vægt derpaa; thi det kan ikke nægtes, at det har sin store Fordeel og Nødhed haade for den Retskyndige og for Rægmanden, baade for Lovforvaltningsmyndigheden og for Folk i Almindelighed at have saadanne samlede Lovarbejder, og det er forekommet mig, at Lovgivningsmagten, skjøndt ikke ganske uden Fortjeneste i denne Retning, i den senere Tid — jeg kan her henvise til Loven om Næringsfriheden. — dog ikke altid har vilst en saa stor Bestræbelse eller Bestræbelse i saa stort Omfang i denne Retning, som Mange vistnok kunde have ønsket; men da jeg indrømmer, at det ofte kan have store Banfæligheder at fyldestgjøre denne Fordring i saa stor Udstrækning, som man ønsker, skal jeg heller ikke vove videre bestemt at udtale mig herom med Dadel; men jeg skal kun med Bestemthed ønske, at de Exempler, som i saa Henseende opstilles ved Lovudkast som det nærværende, maatte blive efterfulgte i Fremtiden, saa ofte og forsaavidt som Omstændighederne tillade det, da jeg troer, at alle Parter i Landet ville være godt tjente dermed. Dette var nu min Aerkjendelse af, hvad man kan kalde Lovudkastets Omfang og Form; men hermed vil jeg ingenlunde have udtalt min Aerkjendelse af Lovudkastets Indhold. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til meget af, hvad der er udtalt af de to sidste ærede Talere, ogsaa med Hensyn til det Afsluit af Lovudkastet, der angaaer Bygningsvæsenet, eller rettere sagt Byggemaaden, hvorved